

Copyright

Càlbius

Per tocat i posat que sigui, tothom té pel que fa al gust alguna rauxa extravagant, transgressora, anarquista, que l'aparta al mateix temps de la tradició retòrica i del nou ordre dictat per la "intelligentzia" de torn, i l'emmena pels camins de la fantasia. Així ens ho fa notar Gombrich quan, en la introducció a la seva Història de l'Art, diu qui veu una pel·lícula de dibuixos animats troba perfectament correcte que Disney dibuixi les coses de fàisó diferent a com són en realitat, tot canviant-les i alterant-les talment com fan els surrealistes. El ratolí Mickey no té pas res a veure amb un ratolí de veritat, però a ningú no se l'acut d'escriure cartes indignades als directors dels diaris tocant a la llargària de la seva cua.

Deia Rimbaud, a l'"Alquímia del verb", que ja coneixia tots els paisatges possibles, trobava ridícules les celebritats de la pintura i la poesia modernes, i s'estimava més els quadres absurds, les portades, els decorats tronats, la roba dels saltimbanquis, els encants, les estampes populars, la literatura passada

de moda, el llatí d'església, els llibres eròtics sense ortografia, les novel·les dels nostres avis, els contes de fades, els patufets, les velles òperes, les cançonetes pocasoltes i els ritmes senzills.

L'esperit de la secció que avui s'enceta és el de recollir totes aquelles expressions gràfiques filles de la fantasia, i en ella tindran cabuda el còmic, el computer - art, el dibuix de modes, la fotografia creativa, els graffiti, els internautes, la jove pintura... Futuristes o ja pretèrits, tant se val, mentre aquests treballs siguin obres d'art. I que la paraula art cadascú la posi al seu gust; amb A majúscula o amb a minúscula. I com que Fellini ja no està disponible, m'han cridat a mi perquè en tingui cura. Viatjarem, doncs, plegats per la il·lusió i pel record.

Comencem gaudint d'un dibuixant que pel seu curriculum d'abast universal, però sobretot per haver estat durant set anys col·laborador entusiasta de Quadern i Quacòmic, no necessita cap més presentació ni comentari: Jaume Mainou.

